

Ter dankbare herinnering aan

Wilhelmina Johanna Maria van Gils

weduwe van Johannes Hendrikus Boerrigter

Zij werd geboren te Oldenzaal op 20 januari 1905.

Heel vredig is zij overleden op haar kamer in de "Mariahof" te Oldenzaal op 17 januari 1994. Na de Plechtige Uitvaart op 21 januari in de Basilliek van de H. Plechelmus te Oldenzaal, hebben wij haar te ruste gelegd op de Algemene Begraafplaats, aldaar.

Enkele dagen voor haar 89e verjaardag is zij van ons heengegaan. Wij missen een lieve moeder, schoonmoeder en oma en zullen verder moeten zonder haar.

Eenvoud, bescheidenheid en een groot plichtsbesef: dat waren haar kenmerken. Zij was de jongste uit een groot gezin. Haar vader heeft ze nooit gekend, hij overleed toen ze twee jaar was. Haar man moest ze reeds vroeg missen, ze had nog juist samen met hem hun zilveren huwelijksfeest gevierd. Ze kreeg toen alleen de zorg voor haar 8 kinderen.

Ze werkte graag en ook buiten haar verplichte werkzaamheden stonden haar han-

den niet stil. Men zag haar breien, naaien en borduren. Ze was niet vaak alleen. Ze kwam nog tijd te kort om al haar kinderen te ontvangen en te bezoeken. Vol belangstelling volgde ze het wel en wee van haar kleinkinderen en achterkleinkinderen.

Zeer dankbaar is ze geweest voor de zeven heel mooie jaren in het bejaardencentrum "Mariahof". Graag kwam ze naar de zaal voor een gezellig samenzijn. Onder haar kinderen maakte ze vaak rake opmerkingen met een gevoel voor humor en realiteit. Trouw volgde ze de vieringen in de kapel. Toen dat niet meer ging, ontving zij wekelijks de H. Communie op haar kamer.

De Goede God, op wie zij vertrouwde, zal haar nu liefdevol tot zich nemen, waar zij nu verenigd met haar dierbaren mag genieten van de eeuwige rust en vrede. Wij zijn dankbaar voor alles wat zij voor ons heeft gedaan en betekend. Haar voorbeeld zal ons sterken samen verder te gaan.

Voor uw belangstelling en medeleven bij dit overlijden, betuigen wij U onze oprechte dank.

De familie